

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
 Előfizetési ára: Képez évre 8 korona, félévre 4
 korona, negyedévre 2korona.
 Vegyes szám ára darabonként 20 fillér.

Feladv. szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömökör
 ide intézendők a szellemi részt illető közlemény-
 hirdetések és mindennemű pénzüilletékek.

Városunk közbiztonsága.

Ha a kor szellemével lépést akarunk tartani, akkor a városi élet megváltozott viszonyai mindenkor új intézkedéseket igényelnek.

Igy vagyunk Celldömökön is, ahol az utóbbi időkben mindig gyakrabban fordulnak elő verekedések. Nemcsak helybeliek, de — mint a mult csütörtöki eset is elég fényesen bizonyítja — különösen a vidékiek veszélyeztetik az utcákon és a szórakozó helyeken a közbiztonságot.

Ha vasár és ünnepnapokon körültekintünk, mit tapasztalunk? Azt látjuk, hogy vagy a vendéglők egyikében szurja meg életveszélyesen az egyik polgár a másikat, vagy az utcán bunkózza le, sőt gyakran az is előfordul, hogy a kávéházban békésen ülő s olvasásba merült vendéget, az oda bevetődött rakoncállal és berugott ember, féktelen zajongásával székeket, sörös üvegeket hajigálva riasztja el.

A rendőr az ilyen esetben rendszerint tehetetlenül áll ott. Nincs bennük elegendő erély, hogy jelzett dolgokat megakadályozni tudják, mert városi rendőrségünk mai szervezetében nem felel meg rendeltetésének.

E bajon segíteni kell! Szerintem mindenekelőtt rendszeresítendő volna egy rendőrbiztosi állás, aki szaktudással rendőreinket irányítani és teendőikre kioktatni tudná. Emellett súlyt kölcsönző tekintélyével feltétlenül eredményt tudna elérni hivatása teljesítése körül, mert rendőreinket, mikor beavatkozásokra van szükség, a rakoncátlankodók nem veszik komolyan.

Ha egy ilyen rendőrbiztosi állás rendszeresítésével nem akarná a város vezetősége a terheket emelni, úgy ajánlatosnak és célravezetőnek tartanám, ha a város képviselőtestülete átiratilag a főszolgabíró hivatalhoz fordulna, melyben felsorolná a tényeknek megfelelőleg a városi közcsend és közbiztonsági állapotának jelenlegi veszélyes és tartha-

atlan helyzetét; kérve egyben, hogy *vasár és ünnepnapokon csendőrőrzásokat kirendelni sziveskedjék.*

Ismerve hivatalunk ügybuzgalmát, biztosra vesszük, hogy az átiratnak eredménye lesz. Csendőrségünk pedig annyira bevált intézmény, hogy fellépése már egymagában biztosítékot képez a mostani veszedelmes helyzet gyökeres orvoslására.

Örszem.

Az élelmezésről.

Az utóbbi időben az élelmiszerek ára folytonosan emelkedik s eme körülmény folytán a főváros által kísérlet történt nem egészen egészséges szervek párolására, hogy így olcsóbb árban juthasson veszélytelen husneműhöz a kevesebb jövedelmű néposztály. Ezenkívül lómészárszéket is állítottak fel a főváros. A lóhust a közönség eléggé meg is kedvelte és ma már külföldön is elterjedt s mivel kitűnően assimilálható, igen dicsérik mindenütt, sőt szakörök figyelmeztetnek arra, hogy igen alkalmas tudóvizeszek tultáplálására, kivált nyersen élvezve. Nagy nyvartalmánál fogva igen tápláló és kalbászok készítésére kiválóan alkalmas.

A kiásott csontmaradványokból tudjuk, hogy a harmadkor legfiatalabb rétegén már élt az ember, de tény az is, hogy ennek a kornak alsó földrétegében valamely lóféle állatnak a csontjai találhatók. Ebből a két adatból azt lehet következtetni, hogy a ló az ősembernek kortársa volt és hogy már az ősember fogyasztotta a lóhust. A történelem előtti idők vándorlovas népei már élvezték a lóhust. Az egyetemes művelődés történet már megállapította, hogy a lóáldozat, a lóhús evés és a kanca-tej ivása sajátja volt a Védák korában élő indeknek, a régi rómaiaknak, az ősz germánoknak és valószínűen a többi indogermán népek is.

Langkavel szerint a vadlovat husáért szelidítették meg s csak sokkal

később használták más célra is. A kínaiakról tudjuk, hogy nem csupán ma eszik, hanem a legrégebb korban is fogyasztották s erre a célra egy apró lófajt hizlalnak. Az ázsiai népek mondhatni, majdnem kivétel nélkül lovat áldoztak és fogyasztottak és maig is kedvelt eledelük. Hasonló szokásaik voltak a skandináviaiaknak, a hunoknak, a magyaroknak s ugyálszik Krisztus előtt majdnem minden népnek. A magyar kiválóan husevő nép volt, a ló az ökör és juh s kisebb állatok és vadak husával, hallal táplálkozott. Mig keleten lakott, a tej volt a legkedveltebb itala, Európában már a bornak adott elsőbbséget Julianus magyar szerzetes még 1236-ban is azt tapasztalta, hogy volga melletti rokonaink lóhust is ettek.

Beköltöző őseinkről Bölcs Leó görög császár mondta a többek között: „Nagy csapat jószág, lovak követik őket részint, hogy élelmet szolgáltatassanak.“ Anonymus, a névtelen író említi meg, hogy az Árpád által Zoltánhoz küldött követek Ónd, Ketel és Tarcál utközben feljutván a mai tarcali hegytetőre, ott kóvér lovat vágtak le és nagy áldomást csaptak.

A magyarok ősi vallási szertartásaihoz képest mindenek előtt lovakat szoktak az istennek áldozni s a leölt állat javát az áldozati lakomán el is költötték. A kereszténység terjedése a lóhust a közfogyasztásból kezdte kiszorítani. A papok és hittérítők kezdték a népet a lóhús-evéstől elidegeníteni.

A nyolcadik század elején III. Gergely pápa a nagyhatalmu Bonifaciussnak meghagyja, hogy sem a vad, sem a szelid ló husának, evését meg ne engedje, mert szerinte a vért megfertőzi és fekélyeket okoz és minden eszközzel küzdjön ezen pogány szokás ellen és ne késsék a vétkezőket egyházi átokkal sújtani. Ez nem csupán egészségügyi okból történt, hanem azért is, hogy kereszténnyé lett emberek, a pogányok szokásaiá vissza ne essenek. Mindent eltilthattak, ami a régi istenekre és az

H I R E K.

áldozatokra emlékeztetett. Nemesak áldozni nem volt szabad, hanem azoknak az állatoknak a husától is el voltak tiltva, melyeket pogány őseik, mint a legbecesebbet, isteneiknek áldoztak's ünnepies alkalmakkor elköltöttek. Hosszu kuzdelmebe került, míg ez a papi tilalom érvényre tudott jutni. Századokon át kemény büntetésekkel sujtották a vétkezőket, végre is ellenszenv támadt azon hus iránt, mely mint kedvelt tápszer volt elterjedve. Ázsiában, ahová a kereszténység utat egyáltalán nem, vagy csak igen nehezen tudott törni, szakadatlanul fentartotta magát a lóhus fogyasztása meg a tatárok, kirgizek is, akiknek sokféle házi állataik vannak, maig is szenvedélyes lóhus evők. Sok század mult el az emberiség feje fölött, míg ismét visszatértek a lóhus fogyasztásához, aminek körülbelül száz esztendeje. Olaszországban 1800-ban már nyíltan kevertek a szalámiba lóhust. Talán ennek köszönhette jó hírnevét a veronai szalámi.

Dániában 1807-ben kezdtek lóhust enni, amikor az aneolok Koppenhágát körülzárták és bombázták. A koppenhágaiak ezen idő alatt annyira megkedvelték, hogy 1808-ban királyi irattal engedték meg egész Dániában a lóhus terését, ami addig meg volt tiltva. A történelem adatai szerint 1798—1799-ben Napoleonnak egyiptomi hadjárata alatt, ugyancsak 1812-ben az oroszok ellen viselt hadjáratában a katonaság főtáplálékát a lóhus képezte. 1871-ben, mikor a poroszok Páriszt körülzárták, az ostromzár ideje alatt 95 000 lovat fogyasztottak el az ingyenc párisiak, az ugyanabban az időben körülzárt Metz városa 6 millió frank értékű lovat fogyasztott el. Paris, mint tudvalevő, a 4 hónapi ostromzár után megadta magát, amely lépésre az éhség kényszerítette. Parisban ekkor több mint 1 millió ember volt körülzárva. A lakosságot a katonaság a saját raktáraiból táplálta; mikor a marhahus elfogyott, a lóhusra került a sor, de nem sokára elfogyott a lóhus is. Az éhség annyira gyötörte a lakosságot, hogy — az ehhalál elől menekülő — összefogdosia a patkányokat, kutyákat, sőt az állatkertben levő állatokat is elfogyasztotta. Ebből a szükség parancsolta lóhus fogyasztásból azt látjuk, az emberiség élelmézésében a lóhus nagyobb szerepre hivatott, mint azt gondolnók.

(Folyt.) köv.)

A király születésnapja. Folyó hó 18-án, azaz jövő szerdán lesz apostoli királyunk születésének évfordulója, mely alkalmával a helybeli apátsági templomban délelőtt 9 órakor ünnepi isteniszolgálat lesz, melyre a helybeli hatóságok, hivatalok is meghívást nyernek.

Hasonlótesen jubileum. Celdömölk község képviselőtestülete dr. Géfin Lajos községi orvos és Loránth Gyula községi jegyző 25 éves közszolgálatát 1909. augusztus 22-én megünnepeli, amely ünnepélyre a község közönségét tisztelettel ezen uton hívja meg és minél számosabb megjelenésüket óhajja. Az ünnepély sorrendje: Délelőtt 9 órakor gyűléses a község tanácstermében. Fél 10 órakor ünnepi mise hallgatása, melyen a képviselőtestület és tisztelegő küldötségek testületileg vesznek részt. Ennek végeztével — 11 óra tájban — diszkögyűlés tartása a község tanácstermében, minek során tisztelegnek a küldötségek. Délután 1 órakor közebed a »Szarvas«-vendéglőben, amelyen résztvenni óhajtok sziveskedjenek ebbseli szándékukat legalább 3 órával előbb Torny György vendéglőnek tudomására hozni. (Egy teríték ára 4 korona 50 fillér.)

Egyházközségi felügyelő beiktatása. Vésey Sándornak, az új egyházközségi felügyelőnek ünnepélyes beiktatása folyó hó 18-án megy végbe Sopronban. A fényes egyházi ünnepségen járásunkból is számosan vesznek részt.

Névnap. Mult kedden, e hó 10-én ünnepelte nevenapját Wagner Lőrinc apát. Ez alkalmával egy helybeli, mint vidéki tisztelői számosan keresték fel, hogy jókívánataikat kifejezzék előtte. Délben a rendház refectoriumában ebéd volt, mely alatt Pálinkás Géza sági esperes-plébános, majd Kostyán Mihály szabadhegyi esperes-plébános köszöntötték fel az ünnepeltet, ki halásan köszönte meg a megemlékezést.

Tűzoltó-mulatság. A celdömölki önk. tűzoltóegyesület jövő pénteken, aug. 20-án fogja nyári mulatságát megtartani a Griffszálloda kertjében. A meghívók most küldetnek szét.

Nagy bizottsági ülés a sárvár-tűzjel vasut ügyében. A sárvár-tűrjei vasut létesítési ügye rohamosan halad előre. E tárgyban, értesülésünk szerint f. hó 22-én esetleg 25-én nagybizottsági ülés lesz Sárvárott, melyen gr. *Bathány* Lajos fog elnökölni. A gyűlésen részt fog venni dr. *Beszerédj* István főispán, *Herbst* Géza alispán és az érdekelt községek küldöttei.

Szerencsétlenség. Nyuszi József gőzcséplőgép-vállalkozó Vásárosmiskéről Kisköcskre szerződtette Kolonics munkást a cséplésre. Mikor mult pénteken reggel a csépléshez szükséges fát fűrészelte a gép, Kolonics oly szerencsétlenül csuszott meg, hogy a fűrészgépre ráesett, amely mellén keresztül hatalmas sebet ejtett rajta. Azonnal beszállították a celdömölki kórházba.

Nagy verekedést rendezett csütörtökön délben két tokorcsi legény Dömölkön. László Ferenc korcsmajába állítottak be részegen, ki állapotukat látva, nem adott nekik italt. Erre gorbombaskodni kezdtek, majd tetlegességre került a sor; a közelben lakó Horváth Vince rendőr hallván a lármát, átment és még 6 huza a rövidet: nekimentek, egy fogát kivettek, fülét megtépték, sőt meg is szurták és otthagyták. Időközben Horváth Vince fia megjötték; hallván a történetet, mindegyik egy-egy vasvillát fogott kezébe és utánuk mentek a verekedőknek. El is érték őket a gőzmalommal és úgy helybenhagyták a két verekedőt, hogy mindkettőt a helybeli kórházba kellett szállítani; az egyik könnyebben, a másik azonban súlyosan megsebesült. Az illetékes hatóságok megindították a vizsgálatot.

A visszavált utadó. A vármegyei tisztviselő is fizettek idáig a többi szegény halandóval együtt az utadót, dacára, hogy az 1904. évi 12. tc. ez alól mentesítette őket. Az ilyenformán jogtalanul szedett adót a celdömölki járás megyei tisztviselőinek az alispán a mult héten utalta vissza s fizettette ki 1904. évi visszamenőleg az adóhivatallal.

Tűzoltó-gyakorlat. Nagy riadalom volt pénteken este 10 órakor városunkban. A tűzoltókürtös tűzet fújt; ijedten futottak ki az emberek lakásaikból s csak akkor tudták meg, hogy nincs baj, hanem a tűzoltóság-nak éjjeli gyakorlata van a városküznel. Dicséretére legyen mondva az egyesületnek, hamar megjelentek és pár perc múlva már hatalmasan ömlött a vízszög a lecszkendő csővéből. Így aztán a kíváncsiak legalább élveztek.

Koszorúcska. Mult számunkban már megemlítettük, hogy Grossmann József tanmester ma fogja a Szarvas-vendéglőben megtartani növendékeivel a táncoskorúcskát. A sikerültnek ígérkező koszorúcska iránt élénk érdeklődés nyilvánul.

Mentőszekrények az erdőmői halásza berendezett cséplőgépeknél. Tekintettel a cséplőgépeknél még mindig sűrűn előforduló szerencsétlenségekre, a belügyminister elrendelte, hogy minden gépnél megfelelő mentőszekrénynek kell lennie. Ahol ilyet a hatósági közegek nem találják, a gép tulajdonosa példásan meg lesz büntetve.

Védekezés a kolera ellen. Ez az ázsiai rém Oroszországban egyre szedi a maga áldozatait. Ugy lehet, hogy könnyen átcsap hazánk határára is. Ezért a belügyminiszterium egy rendelettel hívta fel a hatóságokat, hogy a szükséges óvintézkedéseket sűrűn tegyék meg. A védekezés legjobb módja az, hogy az ember a gyomrát rendszeresen tartsa, rendszeres megszokott életmódját meg ne változtassa, óvakodjék a kicsapongástól, és csupán frissensült, vagy főtt ételt, forrált vizet fogyasszon, eretlen gyümölcsöt ne egyék, erettet is csak hámozva.

Szerencsétlenül járt csendőrmester Vass Gyula ostfahasszonyfai csendőrmester másodmagával a napokban éjjeli szolgálatot teljesített. A nagy sötétben bejárták a Rába menti majorokat, — erdőb-bokros területet. Mikor a portyázásból már hazafelé vettek utjokat, a holt Rába mellett haladtak el. Ekkor az őrmester lába megcsuszott a egyensúlyát veszítve a több méter mély mederbe esett s

oly súlyos zuzódásokat a belső sérüléseket szenvedett, hogy életben maradása valóság. Még operálni is kell.

Emléktábla-leleplezés. Lelkes ünnepeg folyt le a napokban a kies Korytnica fürdőn, többszáz lönyí fürdővendég és a környék küldötteinek részvétele mellett. A fürdő vezetősége halálának és kegyeletének jeléül a fürdő egykori bérloje: Sztanek Albertnek emléket emléktáblán örökítette meg és egyik legszebb erdei sétautját nevére keresztelte. Sztanek Albert minden vagyonát feláldozta a gyógyhely fejlesztésére és felvirágoztatására s míg nagy önzetlenséggel vetette meg a szenvedő emberiség jólétének és kényelmének alapját, — maga szegényen, elha yatva halt meg Rózsahegyen, egy szegényes szobában. — Az ünnepély zenészmisével kezdődött, melyet a gyógyfürdő kápolnájában Mischata István oszadai plébános celebrált. Azután a diszes közönség az emléktáblához vonult, ahol dr. Ormay József kir. tanácsos, főorvos lelkes beszéddel méltatta Sztanek Albert érdemeit. Az éljenzéssel fogadott pompás beszéd után a közönség a Himnusz éneklése között oszlott szét. Korytnica fürdő kitűnő hatású gyógyvizei, pompás fürdője lévén, rövid idő alatt egyike lesz az ország legkeresettebb gyógy- és üdülőhelyeinek. A fürdő vezetősége évről-évre fokozottabb buzgalommal munkálkodik azon, hogy a közönség, kellő szórakozás mellett megtalálja nyugalomát, kényelmét és gyógyulását Istennek ebben a gyógyfürdőszép paradicsom kertjében.

Lopás. Csupor Sándor dömölki vendég-lős pincéjét c-ütörtökön virradóra feltörték és onnan egy vindely zsirt — mintegy 30—35 liter — elloptak. Az ismeretlen tolvajt nyomozza a csendőrség.

Egy kirándulás.

— Megtörtént itt. —

„Jó barátok, jó pajtasok,
Mondok nektek valamit:
Álljunk össze egy glédába,
Ránduljunk ki egy kicsit!
Összeálltak, tanakodtak,
Mig az egyik befogott,
„Gyi te Ráró, gyi te Csákö!
És a ló elkocogott.

Elindultak, nem számolva
A közelgő viharral,
Amely pedig oly gyorsan jön,
— Mint tüzes ló, ugy nyargal.
„Hej gyerekek, de megázunk,
Mi lesz velünk odáig,
Elpusztulunk és elveszünk
Valamennyien egy lábíg!?”

Dirreg-durrog, csitteg-csattog,
Esik eső mindenütt,
Le is üt úgy magyárosan
A menykő nem egyhelyütt.
„Jézus és te szűz Mária,
Ne hagyj minket elveszni!
Igy kiált fel egyik iftyur,
És elkezdett remegni.

Vége egyszer tanyát látnak,
Megujhodott a szívük,
Odaérték a várt helyre,
Nagy is leit az örömlük.
És bár a ló közben megállt,
Nem törődtek már vele,
Mind a hatan leugráltak
Agyon ázva és hülve.

De a jó bor és barátság,
Ennivaló, jó gombó
Feledtette kalandjukat,
Bár ugy ragadt a ruha;

Ették-ittak, mulatoztak,
Jól érezték magukat.
De az idő hamar elelt,
Haza vették utjokat.

„Mátó szinyel” valamennyi,
Velük jött a gazda is,
Itthon aztán befejezték
S a usznak tán még most is.
Igy folyt le a kirándulás,
Emlegetik is mindég,
De a gazda azt gondolta:
Feneknek kell ily vendég!

Öreg.

Színészházasság.

Irta: Zöldi Márton.

Komoly, legális házasságról volt szó. Két szerető szívnek törvényes frigyéről. A szerelemnek első számai a kulisszák félhomályában kuszálódtak össze, mikor Darnay Jóska, a kitűnő bonviván és Izsa Jolán, a fiatal hölgnő a jelenését várta.

Izsa Jolán jó hirnévéhez a gyanu árnyéka sem fért. Sőt, ami a gyanu árnyékánál veszedelmesebb, Vastagné, a drámai anya nyelve, sem. Pedig ez a derek urnő ritka intuitással és bámulatos memóriával tartotta számon harminc év óta pályatársainak összes botlásait. Valósággal lajstromozta, leltározta és raktározta a botlásokat.

Nagy gyűjteménye volt belőle. És ha kellett, — azaz ha nem kellett is — ugy idézte az egyes botlásokat dátumszerűen, mint a történelem professzora a marathoni csatát, vagy a szatmári békét.

De Izsa Jolánra vonatkozólag nem minden keserűség nélkül ily nyilatkozott:

— Nem tudok róla semmit, abszolte semmit.

Annál több volt Darnay Jóskának a rovásán. Ez a fiatal, könnyűvérű színész javithatatlan szoknyahős híreben állott s mikor szemére hánytorgatták, színpadi emfázissal kezét szívére téve, így kiáltott fel:

— Egészen a Stuart Mária esete: jobb vagyok a híremnél s talán jobb Stuart Máriánál.

És mégis, mikor hírt adta, hogy Izsa Jolánt feleségül veszi, a gratulációk ószintén omlottak feléje. Még a rettenetes nyelvű drámai anya is összeillő párnak mondotta őket, akiktől nem sajnálja a színpadi anyai áldást.

Másnap 11-órára volt az esküvő kitűzve. (Notabene, a polgári körös előtti időben történt.) Az igazgató, az Öreg Nyír, a legszebb attilát választott ki a garderobából, hogy méltóan feszíthessen, mint násznagy a templomban. A közönség soraiban is élénk érdeklődés mutatkozott a művészi frigy iránt.

De a dolog nem ment simán. Történt ugyanis, hogy az esküvő előtti napon Darnay Jóska, a vőlegény, a színházban találkozott egy kedves iskolatársával, a csákosai jegyzővel. A találkozás öröme elhatározta, hogy együtt vacsoráznak, sőt ünnepet rendeznek a vacsorából, a legénylélettől való bucsuzás ünnepét.

Ugy is történt. A város szélén volt egy kis vendéglő, hol a csákosai jegyző kocsija állott. Ott mulatott a vidám kompánia éjfélig. Nagyrésze aztán szépen haza ment, csak a két iskolatárs maradt együtt s még jó sokáig

elbeszélgettek a gimnáziumi életéről, az öreg professzorokról és a többiről.

Már szürkülni kezdett a nyári égbolt, mikor a csákosai jegyző hirtelen befogatott.

— Sietnem kell — mondotta — mert reggel a szolgabírórt várom.

Megölelték egymást és a jegyző elhajtott.

A fiatal bonviván ott állott a koresma tágas udvarán. Gondolkodott egy ideig.

— Most hazamenjek, meglátják, hogy hajnalban... ez nem illik az esküvőnapján, de az bizonyos, hogy álmos vagyok. Jó lenne egy kissé ledőlni, ha csak egy órára is.

Körülnézett és megpillantott az udvar közepén egy hatalmas szénás szekeret. Pillanatig sem habozott, macskabügyességgel felkuszott a szénas tetejére, feje alá csapta puha kalapját, mögába szitta a friss szénailatot és két perc múlva elaludt.

Mikor felébredt, bámészan tekintett körül. Akármerre nézett, nem látott egyebet, mint végtelen síkságot, itt-ott egy kis delibábot és messziről egy-egy toronynak csillogását a napfényben.

Hogy került ide? Mi történt vele? Semmi egyéb, minthogy kivitték a szénás szekeren a messze tanyára. A szénás szekér gazdája maga is nagyot csudálkozott, mikor a ritka vendég leereszkedett a szénas tetejéről.

Csakhamar tisztában voltak a helyzettel. A derek tanyagazda tréfás oldaláról fogta fel a dolgot.

— Hát a fuvarért nem kérek semmit, ha egyéb baj nincsen.

— Dehogy nincs — mondotta kétségbeeseti arccal — nekem ma délelőtt esküvőm van.

— Az nagy sor.

— Tizenegy órákor a templomban kell lennem.

A gazda a nap felé fordította a tekintetét, aztán egy asztronomus biztosságával így szólt:

— Abból bajosan lesz valami. Tizenegy órának alig van egy fél óra hujja... Innen pedig a legjobb hajtással is két óra kell, mire beérünk.

— Nohát akkor sietni kell.

A gazda emberséges ember volt. Nem nógatta magát, hamar lehányták a szénát, pihent lovakat fogott be és hajtottak a város felé.

A násznép pedig ott várakozott a templom előtt. Eleinte türelmesen, aztán egyre fokozódó türelmetlenséggel. A tisztelendő ur minduntalan kérdeztette, hogy megérkezett-e már a vőlegény?

Mikor a delet elharangozták, az igazgató sűrűn pislogott, aztán megszólalt:

— Ebből az esküvőből nem lesz prédikációs halott.

A drámai anya kategorikusabban nyilatkozott:

— Megszökött a gazember! Sejtettem, azaz tudtam... mindenesetre meg mertem volna esküdni rá... Nem az első eset praksizomban...

És hamarosan citált egy csomó analóg esetet.

Csak a mennyasszony őrizte meg nyugalomát. Akármit beszéltek is, egykedvűen

mosolygós...

fog érkezni. A szíve tudatta vele, hogy: az emberi elvetemedettségnek az a mértéke nem lehetséges annál a derék fiúnál, ki még tegnap is a világ legboldogabb emberének mondta magát.

Ez a nyugalom izgatta, ingerelte a drámai anyát.

Szinte gyűlölködve nézte a mennyasszonyt. Hogy tud így bizni, himni... annyi keserves család után, ami őt, tudniillik a drámai anyát érte. Nem is tudja megállani, hogy ki ne fakadjon:

— No, te megjártad... Azaz gratulálok... jobb hogy most szökött meg, mint a házasság után két héttel...

Alig mondta ki ezeket a lesújtó szavakat, mikor paraszt székér robogott a templom elé. A parasztszékerről a fiatal bonviván, a völgyény ugrott le az izgalomtól kipirult arccal.

Oda rohant a menyasszonyhoz, kezét csokolt és harsányan kiáltotta:

— Ha úgy tetszik, mehetünk.

Az álmélkodó násznép némán követte őket, negyed óra múlva, mint férj és feleség jöttek ki a templomból...

Csak azután beszélte el éjjeli kalandját a fiatal férj... Mindenki mosolyogva hallgatta... Még a drámai anyja is kibékült azzal a keserű gondolattal, hogy az egyszer hibásan jósolt. Azután gyöngéden kiszúrta a fiatal férj hajából az apró szénaszálakat... és sok boldogságot kívánt neki.

A lakodalmat este az igazgató lakásán ünnepelték meg. Természetesen sokat mulattak a szónás székéren, melynek csaknem végzetes szerep jutott.

Az öreg tisztelendő sem állotta meg szó nélkül. A második fogás után nagy gravitással felemelkedett pohárral a kezében. Szép szavakkal áldotta meg az új frigyet, aztán így fejezte be szavait:

— Ami a fiatal férj urat illeti, annak az Irás szavait citálom... Az Irás szerint a részeg embernek a szénás székér is kitér, de én okosabbnak, ildomosabbnak és célszerűbbnek találom, ha a részeg ember tér ki a szénás székérnek...

Hatalmas tüsszendent fel utána: Még a drámai anyja is jóízűen kacagott. Ugy lehet, először életében...

NYILT-TÉR.

(E rovatban közöltékért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.)

Nyilatkozat.

A múlt héten egy asszony aláírással névtelen levelet kaptam. Azon asszonyt, aki e levelet írta, igen jól ismerem. Tehát ezután juttatom tudomására, hogy az olyan nő, aki házasságot sejtve, aljas módon, alattomban intrikál, igen közönséges személynek tekintem.

Az illető s. mozd. vezető.

Egy nagy-forgalmu

téglagyár

haláleset miatt eladó.

Bővebb értesítés nyerhető: **Celldömölkön, özv. TORY Györgynénál.**

Segédjegyző

azonnal alkalmazást nyerhet

Kemenesmagasi körfegyverszénél.

STUCKENPFERD-

Liliomtej-szappan.

Legenyhebb szappan bőrápolásra és pattanások ellen.

➔ MINDENÜTT KAPHATÓ. ➔

Bor-sajtók

Gyümölcs-sajtók

javitott kettős áttételi szerkezettel, kézi erőre reteszszárral ellátva.

szőlő-zuzók,

szőlő-morzsolók,

Gyümölcs-zuzók

legujabb, legtartósabb, valamint a legjobb minőségben, ezenkívül különféle takarmány készítő gépek, szecskaavágók, répa-vágók, darálók, takarmány füllesztők, valamint járgányok és főzőművek.

Központi elárulító iroda.

Eisenschimmel Ferenc és Társa

gazd. gépgyára és vasöntődjéből.

Megbízható képviselők és viszontelárulítók kerestetnek.

Milichar Ferenc, Bacher Rudolf

Becs III/2 Löwenstrasse 37.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Péküzlet az Újtelepen!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Celldömölkön a Kis-utcában levő

PÉKÜZLETEMET

az Újtelepre (Rákóczi-ut) saját ujonnan épült házamba helyeztem át. A n. é. közönség kenyelmére lisztkereskedést rendeztem be, hol is beszerezhető budapesti gőzmalmi liszt, kenyérliszt jutányos áron. Kenyér sütések naponta kétszer eszközöltetnek: reggeli 9 és déli 12 órakor.

Sütemények mint eddig, úgy ezután is házhoz szállítatnak.

Eddigi szíves pártfogásukat továbbra is kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

BAROSS IMRE sütő.

FIÓKÜZLET a Kossuth-utcában.

Grammofonok

hanglemezek, tük

raktáron tartatnak

DINKGREVE NÁNDOR

papírkereskedésében

CELLDÖMÖLK.